

Sygn. akt VI Ka 1063/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Jacek Matusik

Protokolant: protokolant sądowy – stażysta Anna Rusak

po rozpoznaniu dnia 16 listopada 2016 r. w Warszawie

sprawy S. B., syna B. i M., ur. (...) w G.

obwinionego w wykroczenie z art. 96 § 3 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie

z dnia 19 maja 2016 r. sygn. akt III W 1693/15

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że S. B. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu; wydatkami za postępowanie w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 1063/16

UZASADNIENIE

Apelacja wniesiona przez obwinionego zasługiwała na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Odwoławczego w przedmiotowej sprawie nie istnieją żadne dowody mogące przemawiać za zasadnością uznania S. B. za winnego zarzucanego mu wykroczenia z art. 96§ 3 k.w.

W toku całego postępowania obwiniony wyjaśniał, że pojazd marki S. (...) o nr rej. (...) jest pojazdem stanowiącym własność spółki cywilnej, której obwiniony jest współwłaścicielem razem z K. B.. Jako współwłaściciele pojazdu widnieją zatem S. B. i K. B.. Pojazd jest wykorzystywany służbowo zarówno przez współwłaścicieli spółki, jak i przez pracowników spółki. Zdarza się również, że pojazdem poruszają się rodziny współwłaścicieli. Spółka nie prowadzi rejestru użytkownika samochodu. Zarówno obwiniony, jak i przesłuchany w sprawie świadek K. B. podali tożsamo, iż nie jest możliwe odtworzenie, kto w dniu 5 lutego 2015 roku korzystał z pojazdu, a tym samym kto jest sprawcą ujawnionego wykroczenia. Wyjaśnienia oskarżonego, jak również depozycje świadka należy uznać za wiarygodne. Wskazać należy po pierwsze, iż od ujawnionego wykroczenia upłynął okres ponad roku, co może wiązać się z niepamięcią kto owego dnia pojazd użytkował. Okoliczność tę należy uznać za całkowicie normalną i zrozumiałą, zwłaszcza, że pojazd nie uczestniczył w żadnej kolizji ani wypadku, a jedynie zaparkował nieprawidłowo w bramie wjazdowej na inną posesję. Trudno oczekiwać, aby użytkownik pojazdu zgłaszał właścicielowi/współwłaścicielowi samochodu, w jakich miejscach parkował, bądź jakich wykroczeń się dopuszczał. Pojazd jest użytkowany przez grono kilku osób, brak ewidencji osób, które z niego korzystają, co również wpływa na niemożność wskazania użytkownika samochodu z dnia 5 lutego 2015 roku przez obwinionego, który jak wskazał w piśmie kierowanym do Straży Miejskiej, przebywał w tym czasie po za W.. Obwinionemu nie jest znana osoba, która dopuściła się ujawnionego wykroczenia i nie sposób od niego wymagać, aby taką osobę wskazał biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy. Stwierdzić tym samym należy, iż brak jest dowodów pozwalających uznać, że obwiniony S. B. w sposób umyślny

nie wskazał komu powierzył pojazd do użytkowania, a tym samym, aby swoim zachowaniem wypełnił wszystkie znamiona zarzucanego mu czynu z art. 96§ 3 k.w. Mając na względzie wskazane powyżej warunki, Sąd Okręgowy wydał orzeczenie reformatoryjne i uniewinnił obwinionego S. B. od przypisanego mu wykroczenia zakwalifikowanego z art. 96§ 3 k.w.

Z tych wszystkich względów, Sąd Odwoławczy orzekł jak na wstępie.